

Cloud's Drawings on the Day-lit Sky

Spareads on the daylit sky
the sun's rays' sweep, varied
shapes assume the clouds-hordes
of elephants, glittering
brooks, blue showers, circles
of smoke, vulcanoes,
golden kino tree
and elegant gardens.

Lamp Lighted in the Dark Sky

The parrot-winged ball
of Phoebus cast by
the woman of the East
falls on the shoe-flower
garden of the West.
With the expanding
tongues of flame, maidens
the darkness exchange.

The Sky of the Dawn

Crows the cock, the expanding
rays of the farmer Sun
ploughs the land of gloom
with his golden plough, lo!
sprouts the sight of the
sea-surrounded land
blooms the dawn blessing
'Long live the World'

வானவில்

அதிர்ந்தது காற்று! நீளப்
பூங்கிளை அசைந்தா டிற்று!
முதிர்ந்திட்ட முகிலின் சேறு
மூடிற்றுச்! சேற்றுக் குள்ளே
புதைந்திட்ட கதிரிற் பூத்த
புதுப்புது வண்ண மெல்லாம்
ததும்பிற்றே வான வில்லாய்ப்!
பாரடி அழகின் தன்மை.

மழைவான்

பகல்வான்மேல் கருமு கில்கள்
படையெடுத்த தன!வில் லோடு
துகளற்ற வாளும், வேலும்
சுழன்றன மின்னி மின்னி!
நகைத்தது கலகல வென்று
நல்லகார் முகில்தான்! வெற்றி
அகத்துற்ற இயற்கைப் பெண்ணாள்
இறைத்தாள் பூமழையை அள்ளி.

எரிகின்ற வானம்

தேன்செய்யும் மலரும் தீயும்!
செந்தீயும் நீராய்ப் போகும்!
கான், செய், ஊர், மலை, கா, ஆறு
கடலெல்லாம் எரிவ தோடு
தான்செய்த தணலில் தானும்
எரிகின்றான் பகலோன் அங்கு
வான்செய்த வெப்பத் தால்இவ்
வையத்தின் அடியும் வேகும்.

Rainbow

Vibrates rudely the gale!
sways and swings the long
flowery branch! denser and
denser grow the ripened clouds!
From out of these the novel
hues of the VIBGYOR bloom!
Look to the exquisite
Loveliness, this rainbow, O!

The Sky in the Rain

Black clouds invaded
The sun and the morn,
swirl and splash the bow
and the sword and the spear
laughs the good dark
cloud thunderously
The Nature-Woman
elated with a sense
of victory sprinkles
rain-flowers profusely.

The Burning Sky

Scorched are honey-rich
flowers! Into ashes
turn the crimson flames! woods
fields towns hills groves rivers
seas burn and also the
sun which intself the heat
generates! There heat scorches
the depths of this earth!

உச்சிப்போதுக்கும் மாலைப்போதுக்கும் இடைநேரம்

உச்சியில் இருந்த வெய்யோன்,
ஓரடி மேற்கில் வைத்தான்:
நொச்சியின் நிழல்கி முக்கில்
சாய்ந்தது! நுரையும், நீரும்,
பச்சையும், பழுப்பு மான
பலவண்ண முகில்கள் கூடிப்
பொய்ச்சான்று போல யானை
புகழும்;பின் மலையைக் காட்டும்.

வான் தந்த பாடம்

எத்தனை பெரிய வானம்!
எண்ணிப்பார் உனையும் நீயே:
இத்தரை, கொய்யாப் பிஞ்சு,
நீ அதில் சிற்றெறும்பே.
அத்தனை பேரும் மெய்யாய்
அப்படித் தானே மானே?
பித்தேறி மேல்கீழ் என்று
மக்கள்தாம் பேசல் என்னே!

The Time Between the Noon and the Evening

Treads the moon-day sun
a step towards the West
leaned the shadow of
the Chaste tree on the East!
Clouds various-coloured
as froth, water, green
and yellow mislead
mountain as elephant.

The Lesson the Sky Teaches

How Vast is the sky!
Think you of yourself;
the earth is a tiny
guava fruit; you, like all
others are a tiny ant
in it? is that not so?
Why talk madly of
the high and the low?

Translated by P. Parameswaran

16. துறையில் ஓடம்

வீற்றிருக்கும் மணிமாடம்
விருந்துண்ணும் நடுக்கூடம்
ஆற்றிலே நடமாடும்
அழகான நம் ஓடம்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!
காற்றோ குளிர்துவரும்
கண்ணிலே விண்தெரியும்
சாற்றிலே சர்க்கரை போட்ட
தமிழ்ப்பாட்டும் தானேவரும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!
சிற்றலையின் வரிசையிலே
சேல்மீன்கள் விளையாடும்
முற்றிவிட்ட பகைபோல
முதலை ஒன்று குறுக்கோடும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!
கற்றாழை மிந்துவரும்
கண்ணெதிரில் வாள்சுழற்றும்
முற்றாத தென்னம்பாளை
முன்னேவந்து தான்சிரிக்கும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!
மேற்கை வெறுத்துவரும்
கிழக்கு நோக்கி விரைந்தோடும்
ஆற்றில் மிதக்கும் ஓடம்
காற்றுக்குமேல் ஆட்டம் போடும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

16. *The Boat in the Whirlwind*

With uprising balconies .
And a hall for festive lunches,
This beautiful boat
Sailing in the river is ours

Yes, oh yes...

Oh! the wind is cool,
Eyes reflect the heaven;
Like sweetened juice
Tamil song flows in the heart.

Yes, oh yes...

In the row of ripples
The fishes play;
A crocodile runs across
Like ripened enmity

Yes, Oh yes...

The plant aloe comes floating
Whirling like a sword;
Spathas of coconut tree
Appear and smile

Yes, Oh yes...

Rejecting the west
And running fast towards the East
The boat floats on the river
Dancing in the wind

Yes, Oh yes...

கீற்றுத் தென்னைமேலே
கிள்ளைகளும் தமிழ்பேசும்
சேற்றுத் தவளைகளும்
திடும்திடும் பறைவீசும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

வெள்ளாடு தழைமேயும்
வெய்யில் குடைபிடிக்கும்
புள்ளிமான் தென்துறையில்
பூரித்து நீர்அருந்தும்.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

கள்ளிமலர் பூத்திருக்கும்
பொன்வண்டு காத்திருக்கும்
துள்ளி வரால்மீன்கள்
குறையாடும் மாம்பழத்தை.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

வானம் கருத்ததண்ணே
காற்றுமழை வந்ததண்ணே
ஏனம் கவழந்ததண்ணே
என் கஞ்சி சாய்ந்ததண்ணே.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

கை சோர்ந்து போனதண்ணே
கண்டெரிய வில்லைஅண்ணே
ஐயையோ நம்ஓடம்
ஆற்றில் தள்ளாடுதண்ணே.

ஆமாமாம் ஆமாமாம் ஆமாமாம்!

On the split coconut leaf
The parrots talk Tamil
The frogs in the mud
Beat the drum, 'Didum'.

Yes, Oh yes...

The goats graze the foliage,
The sunlight is the umbrella,
The spotted deer to the south of the river
Drinks water cheerfully.

Yes, Oh yes...

The cactus flower blooms.
The golden beetle waits.
The murrel fishes leap
And plunder the mangoes.

Yes, Oh yes...

Oh! brother! the sky is dark
Wind and rain are here.
Oh! brother! the vessel has overturned!
My gruel is gone.

Yes, Oh yes...

Oh! brother! my hands are tired.
I cannot see either.
Alas! our boat
Is floundering in the river.

Yes, Oh yes...

Translated by A.Alice

காதல்

ON LOVE

17. காதல் வாழ்வு

ஒன்று

மணம் முடிந்தது:

தனியிடம், விடுதலை பெற்ற இரண்டுள்ளம், அளவு கடந்த அன்பு - இவை மகிழ்ச்சிக் கொடியேற்றிக் காதல் முரசு முழக்கின - இன்பவிழா! முடியவில்லை !

இரண்டு

ஒருநாள் அவர்கள் இந்த உலகில் இறங்கிவந்து பேசலுற்றார்கள்.

“மக்கள் தொடர்பில்லாதது. தென்றலில் சிலிர்க்கும் தழை மரங்கள் உள்ளது. ஊற்றிற் சிறந்த நீர் நிலையின் துறையில் அமைந்த நுழைவாயிலுள்ளது. அழகிய சிறு குடில்! நாம் அங்கே தங்கலாம் - இது என் அவா அத்தான்.”

“ஆம்! குறைவற்ற தனிமை!”

பறந்தார்கள்.

மூன்று

“நாயின் நாக்கைப் போன்ற சிவந்த மெல்லடியைத் தூக்கிவை குடிசையில்.”

“நான் மட்டுமா?”

அதிர்ந்தது அவள் உள்ளம்!

இமைப்போதில் ஒன்றில் ஒன்று புதைந்த இரண்டுடல் குடிசையில் நுழைந்தன.

“விட்டுப் பிரிவேன் என்று அச்சப்பட்டாயா?”

“மன்னிக்க வேண்டும்!”

குடிசை சாத்தப்பட்டது.

17. The Glory of Love

One

The Marriage was over.

Solitude, the two unbridled souls, infinite love. Hoisting the flag of bliss they beat the love-drum-the carnival, not yet coming to an end.

Two

One day they descended upon this world and began to converse.

"A place of solitude. There are shadowy trees trembling in the wind. On the banks of a spring, a lovely entrance. A beautiful hut. Let us stay there-this is my desire, my dear".

"Yes, This is solitude absolute!"

They took flight.

Three

"Set your tender red feet that is like the tongue of the dog into the hut"

"Only me?"

She felt a shock.

In a trice, the two bodies entered the hut, entwined as one.

"Were you scared I would leave you?"

"Excuse me."

The doors were shut.

நாவற்பழம் நீர்நிலையில் விழுந்துகொண்டிருக்கும் இச்சிச்சென்ற ஒலி குடிசைக்குள் சென்றது. அதே ஒலி குடிசையினின்றும் வெளிவந்தது. இது எதிரொலியன்று!

நான்கு

“தேக்கும், அதில் உடல் பின்னிய சீந்திற் கொடியும் பார், நம்மைப்போல!”

“இல்லை, அரண்மனை கசந்தால் அழகிய குடிலில் குடியேறத் தேக்கு நடவாது, சீந்தில் நகராது.”

வானில் ஓர் ஒலி!

“வைகையின் மங்கிய ஒளியில் மங்காத இன்னிசையை உதிர்த்தன வானப் புட்கள், ஆணும் பெண்ணுமாக!”

“நாமும் வானில்-அட்டா சிறகில்லையே!”

நீர்நிலை கட்டித் தழுவிக்கொண்டது இருவரையும்.

ஐந்து

“கெண்டைகள் துள்ளி விளையாடி நீரின் அடிமட்டத் தில் அள்ளி நுகர்வன இன்பத்தை!”

“நாமும் அங்கு இன்பம் நுகர்வோம்-அட்டா, நாம் மீன்களல்லவே!”

“கண்ணிமைப்போது நான் நீருக்குள் ஒளிந்து கொள்கிறேன்! பிற்பகுதியும் கேள்.”

“நிறுத்துங்கள்!, முற்பகுதியே என் பாதி உயிரைப் போக்கிவிட்டது!”

மாற்றிச் சுவைக்கும் நான்கு விழிகள் தம்மிற் பிரியாமல் நீராடின.

ஆறு

“கரையேறுங்கள் என்னோடு.”

“மாலையின் குளிரும் நனைந்த சேலையின் குளிரும் உன் இன்பத்தைப் பெருக்கவில்லையா?”

“தவறு! நம் இருவர்க்கும் நடுவில் முயல் நுழையும் வெளி, இதற்கு நனைந்த ஆடை காரணம்.”

“அதோ நம்மை நோக்கி நம் வீட்டு ஆள்.”

குடிசையில் மறைந்தார்கள் ஓடி!

The sound 'ich ich' produced by the dropping rose-apple into the pond, entered the shed. The same sound left the shed immediately. This is not the echo of the same.

Four

"See the teak wood and cindhil creeper entwining it-just like us".

"Nay, if the palace life is dull, the teak won't come to the hut..... nor will the cindhil move."

A cry in the sky.

"A pair of larks poured forth bright melody in the dim light of Vaigai."

"Shall we too.... in the sky.... O! No feathers!"

The placid waters embraced them both.

Five

"The fishes leap jubilantly and dive deep at the bottom of the water, drinking deep delight."

"Let us also enjoy the bliss. O! We are not fishes."

Within a minute, I shall hide myself into the waters. You listen to the rest."

"Stop it! the first half itself has killed me".

They bathed entwined, with two pairs of eyes devouring each other.

Six

"Come on, let us go"

"Would not the shivering cold and the wetness of the saree enhance your pleasure?"

"No. The wet saree has created a wide gap between us as though a rabbit can enter"

"There. . . Our servant is coming towards us."

They hide themselves inside the hut.

ஏழு

“அழைத்துவரச் சொன்னார்கள், அப்பா.”

“ஏன்?”

“கப்பல் வந்திருக்கிறது!”

“மெல்லப் பேசு!”

“என்ன ஓசை குடிசையின் உட்கட்டில்? விட்டுவிட்டு இசைக்கும் ஒருவகைச் சிட்டுக்குரல்!”

“என்ன சொன்னார் அப்பா?”

“அனுப்ப வேண்டுமாம் உம்மை?”

“சிங்கைக்கா?”

“ஆம்! -என்ன அங்கே திட்டென்று விழுந்த உடலின் ஓசை!”

“நாலு நாட்கள் நீடிக்கலாமா?”

“இன்றைக்கே! -இதென்ன குடிசையில் வெள்ளம்?”

“நீ போ! இதோ வருகின்றேன்.”

எட்டு

“தேம்பி அழுது திட்டென்று வீழ்ந்து கண்ணீரை ஆறாய்ப் பெருக்கினை அன்புடையாளே!”

“இறக்கமாட்டேன் அத்தான், உனை விட்டுப் பிரியவில்லை என்று நீங்கள் உறுதி கூறுமட்டும்.”

“கடமை என் வாயை அடைக்கிறது.”

“என் மடமை கிடந்து துடிக்கிறது.”

“மடமை அல்ல; உயிரின் இயற்கை.”

“தந்தை சொற்படி நடக்கட்டும் என் அத்தான் என்று என் நெஞ்சுக்குக் கூற என்னால் முடிகிறது; உயிருக்குச் சொல்லி நிறுத்த முடியவில்லை.”

ஒன்பது

“தோழி, நான் அப்பாவிடம் போகிறேன்.”

“நீர் நிலையை அடுத்த குடிசையிலா அப்பா இருக்கிறார்?”

Seven

"Father commanded me to bring you."

"Why?"

"The ship has returned."

"Speak softly."

"What is that sound inside the hovel? - like the chirping of young sparrows."

"What did father say?"

"They would like to send you"

"Where? To Singapore?"

"Yes! What is that noise as if somebody had suddenly fallen down?"

"Can I go on four days?"

"Right now . . . O! the flood in the hut?"

"You just go! I would come".

Eight

"O! my dear, you are shedding flood-like tears, bewailing...."

"I will not die until you promise that you would not leave me"

"Duty makes me dumb"

"My folly causes to shake with fear."

"It is not the folly; it is the very nature of the soul."

"My dear, I could say to my heart that let things happen according to father's order. But I could not say to my soul and establish it".

Nine

"O! my female companion, I am going to my father."

"Is your father at the hut beside the pond?"

“என் கால்கள் என்னை ஏமாற்றுகின்றன. என் பிரிவால் அவள் சாகிறாள்! சென்று காப்பாற்று.”

“எவ்வளவு நேரம்?”

“நேரமா?”

“எத்தனை நாள்?”

“நாளா? அடுத்த ஆண்டில் வந்துவிடுவேன்.”

“கால் நாழிகை சாக்காட்டின் கதவைச் சாத்திப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஐயா! அடுத்த ஆண்டில் அவள் உடலின் துகள் கலந்த மண்ணும் மட்கி வெளியூடன் வெளியாய்க் கலந்ததென்ற கதை பழமையாய் விடும்.”

“என் துன்ப உள்ளத்தைத் தந்தையிடம் கூறுகிறேன்.”

பத்து

(நூலேணியில் அழகுரல், கண்ணீர்-அவன் கப்பலேறு கிறான்)

கப்பலுக்குள்-“இங்கே உட்கார வேண்டும் நீவிர்.”

“கணவனும் மனைவியும் தங்கும் இடமல்லவா இது?”

“இறந்திருப்பாளானால், அது அவள் செய்த முதல் குற்றம். இறந்த செய்தி என் காதில் எட்டாதிருக்க முயன்றிருப்பாளானால் அது இரண்டாவது குற்றம்.”

“இரண்டாவது குற்றத்திற்கு அவள் ஆளாகவில்லை. தன் நிலையை விளக்கும்படி என்னை அனுப்பினாள்.”

“பயன்றது இவ்வுலகம்! ஒரு பற்று என்னை வாட்டுகின்றது. அவள் இறந்தாள்; ஆதலால் நான் இறந்தேன். இதை அவள் அறியாளே! நீவிர் சான்றாகக் கடலில் கலக்கிறேன்.”

சிரிப்பு! இரண்டு இளைஞர்கள் தோழியும் தலைவியுமாகிறார்கள்.

“அத்தான்! நாம் இருவரும் சிங்கைக்குப் போகிறோம்.”

“தோழி! என் மாமாவிடமும் அத்தையிடமும் உடலும் உயிருமாக இருவரும் செல்லுகின்றார்கள் என்று கூறு!”

வாழ்க, காதல் வாழ்வு!

"My legs let me down. She pines away owing to pangs of separation! Go and comfort her".

"We can shut the door of death for a while. O! Lord, next year, it would become a very old tale that once she lived. Her body will become one with dust of the soil."

"I would tell my despair to my father."

Ten

(A voice of distress, tears. He is embarking the ship.)

Inside the ship - "Your seat is there?"

"Is it not meant for husband and wife?"

"If she had died, it is the first fault; If she had tried to conceal the news of death not reaching me, it would be second fault committed by her."

"She had not committed the second fault; she sent me to explain her sorrowed state."

"The world is an illusion! One passion makes me mourn; she passed away; so I am also going to die. How could she have known this? In thy presence, I would finish my life drowning into the sea".

Laughter! two youths - become heroine and lady companion.

"O! my dear, we two are going to Singapore".

"O my companion, tell my uncle and aunt, the two are going like the body and soul."

Hail! To a life of love!

Translated by M. Ramalingam

18. சுதவு பேசுமா?

காதல் துரத்தக் கடிதுவந்த வேல்முருகன்,
ஏதும் உரையாமல் இருவிரலை வீட்டுத்
தெருக்கதவில் ஊன்றினான் "திறந்தேன்" என்றோர் சொல்
வரக்கேட்டான். ஆஆ மரக்கதவும் பேசுமோ?

'என்ன புதுமை' எனஏங்க, மறுநொடியில்
சின்னக் சுதவு திறந்த ஒலியோடு
தன்னருமைக் காதலியின் தாவுமலர்க் கைநுகர்ந்தான்!
புன்முறுவல் கண்டுள்ளம் பூரித்தான், "என்னேடி

தட்டுமுன்பு தாழ்திறந்து விட்டாயே" என்றுரைத்தான்.
விட்டுப் பிரியாதார் மேவும்ஒரு பெண்நான்
பிரிந்தார் வரும்வரைக்கும் பேதை, தெருவில்
கருமரத்தாற் செய்த சுதவு.

18. *Will the Door Speak?*

Love-driven, Velmurukan came again;
In silence did he press his fingers two
On the door of the threshold; he heard a voice that said:
"I have oped." What! Can the wooden door speak!

"What marvel is this?" As he mused thus, in a trice
The little door clanged open, and he felt
The leaping flower-hand of his rare beloved
His heart rejoiced at her smile, and he said:

"What may this be? Before I knocked, you have
unbarred."
She said: "I am a lass not to be parted from;
Till the return of my parted one, this lass, alas,
Is but a door of blackwood in the threshold."

Translated by T.N. Ramachandran

19. எழுதாக் கவிதை

மேற்றிசையிற் தூரியன்போய் விழுந்துமறைந் திட்டான்;
மெல்லஇருட் கருங்கடலில் விழுந்த திந்தஉலகும்!
தோற்றியபூங் காவனமும் துளிரும்மலர்க் குலமும்
தோன்றவில்லை; ஆயினும்நான் ஏதுரைப்பேன் அடடா!
நாற்றிசையின் சித்திரத்தை மறைத்த இருள், என்றன்
நனவிலுள்ள சுந்தரியை மறைக்கவச மில்லை!
மாற்றுயர்ந்த பொன்னுருக்கி வடிவெடுத்த மங்கை
மனவெளியில் ஒளிசெய்தாள் என்னதகத் தகாயம்!

புன்னையின்கீழ்த் திண்ணையிலே எனைஇருக்கச்
சொன்னாள்,
புதுமங்கை வரவுபார்த் திருக்கையிலே, அன்னாள்,
வன்னமலர்க் கூட்டத்தில், புள்ளினத்தில், புனலில்
வானத்தில், எங்கெங்கும் தன்னழகைச் சிந்திச்
சின்னவிழி தழுவும்வகை செய்திருந்தாள்! இரவு
சேர்ந்தவுடன் என்னுளத்தைச் சேர்ந்துவிட்டாள்!
எனினும்
சன்னத்த மலருடலை என்னிருகை ஆரத்
தழுவுமட்டும் என்னுயிரில் தணிவதுண்டோ காதல்?

19. *The Unwritten Poem*

The sun has gone down the west, and vanished;
Slowly the world has descended into the dark, black ocean!
The arbour with its tender shrubs and host of flowers
Visible till then, is no longer seen. But yet, how shall I
describe the wondrous scene?
The darkness that concealed the picture of the four
directions
Was powerless to conceal the damsel in my thought!
The maid moulded to shape, out of the finest molten gold
Lit up the plains of my mind-oh, what efflorescence!

She bade me wait on a pyal beneath a Punnai tree.
And as I lay waiting for the arrival of the virgin maid,
She had shed her loveliness everywhere
Enabling my little eyes to embrace her
In the host of colourful flowers,
In the flock of winged birds,
In the flowing waters,
And in the firmament.
With the night apporoaching she had apporached my
heart.
But yet, will this pang of love in my heart decrease
Until I held fast in my arms, her flower - soft frame!

என்னுளத்தில் தன்வடிவம் இட்டஎழில் மங்கை,

இருப்பிடத்தில் என்னுருவம் தன்னுளத்திற் கொண்டாள்;
மின்னொளியாள் வராததுதான் பாக்கியிந்த நேரம்

வீறிட்ட காதலுக்கும் வேலிகட்டல் உண்டோ?
கன்னியுளம் இருளென்று கலங்கிற்றோ! கட்டுக்
காவலிலே சிக்கிஅவள் தவித்திடுகின் றாளோ!
என்னென்பேன் அதோபூரிக் கின்றதுவெண் ணிலவும்
எழில்நீல வான்எங்க ணும்வயிரக் குப்பை!

மாலைப்போதைத் துரத்திவந்த அந்திப் போதை

வழியனுப்பும் முன்னிருளை வழியனுப்பி விட்டுக்
கோலநிலா வந்திங்கே கொஞ்சகின்ற இரவில்

கொலைபுரியக் காத்திருக்கும் காதலொடு நான்தான்
சோலைநடுவே மிகவும் துடிக்கின்றேன்; இதனைத்

தோகையிடம் போயுரைக்க எவருள்ளார்? அன்னாள்
காலிலணி சிலம்புதான் கலீரெனக் கேளாதோ?

கண்ணெதிரிற் காணேனோ பெண்ணரசை யிங்கே?

தண்ணிலவும் அவள் முகமோ! தாரகைகள் நகையோ!

தளிருடலைத் தொடும் உணர்வோ நன்மணஞ்சேர்
குளிரும்!!

விண்ணீலம் கார்முழலோ! காணும் எழிலெல்லாம்

மெல்லியின்வாய்க் கள்வெறியோ! அல்லிமலர்த்
தேனின்

வண்டின்ஒலி அன்னவளின் தண்டமிழ்த்தாய் மொழியோ!

வாழியஇங் கிவையெல்லாம் எழுதவரும் கவிதை!

கண்டெடுத்தேன் உயிர்ப்புதையல்! அதோ வந்துவிட்டாள்!

கண்டெழுத முடியாத நறுங்கவிதை அவளே!

20. தலைவி காதல்

சோலையிலோர் நாள் எனையே
தொட்டிழுத்து முத்தமிட்டான்
துடுக்குத்தனத்தை என்சொல்வேன்
மாலைப் பொழுதில் இந்த மாயம்புரிந்த செம்மல்
வாய்விட்டுச் சிரித்துப் பின்
போய்விட்டானேடி தோழி! (சோ)

ஓடி விழிக்குள் மறைந்தான் - ஆயினும் என்றன்
உள்ளத்தில் வந்து நிறைந்தான்!
வேடிக்கை என்ன சொல்வேன்
மின்னல்போல் எதிர் நின்றான்!
வேண்டித் தழுவச் சென்றேன்
தாண்டி நடந்து விட்டான்! (சோ)

அகம் புகுந்தான் சேயோ - அவனை எட்டி
அணைக்க வழிசொல்வாயோ!
சகம்பெறும் அவன் அன்று தந்த துடுக்குமுத்தம்!
சக்ரவாகம் போல்வந்தான்;
கொத்திப்போக மறந்தான். (சோ)

20. The Heroine's Love

One day in the sylvan woods
He held me fast and kissed me.
What shall I say of such forwardness?
The fair one who worked this magic in the even-tide
Has left, my friend, after peeling laughter.

He fled and vanished from my sight.
But yet he comes and resides in my heart.
What shall I tell you of this mockery!
He stood there before me like a flash of lightning
I stepped forward eager to embrace him.
He walked away from me.

Dear friend, he had entered my heart.
Won't you suggest a way
To clasp him in my arms and hold him.
The naughty kiss he gave that day
Is worth all the universe.
He came like a *chakkravaga* bird
But he forgot to take me away.

Translated by S. Raman

21. வழி நடத்தல்

மரங்கள் அடர்ந்திருக்கும் காடு - கரு
வானில் உயர்ந்த மலைமேடு - தம்மில்
பிரிந்து பிரிந்து செல்லும் வழியாய் - நாம்
பிரியத்துடன் நடப்போம் விரைவாய்.

பெருங் குரலில் பாட்டும்
பேச்சும் விளையாட்டும் - நம்மை
விரைவில் அவ்விடம் கொண்டு கூட்டும்!

இளமை தன்னில் வலிமை சேர்ப்போம் - நாம்
எதிலும் தைரியத்தைக் காப்போம், - நாம்
அளவில் லாதநாள் வாழ - உடல்
அழகும் உறுதியு முண்டாக,

ஆசை கொண்டு நடப்போம்
அச்சமதைத் தொலைப்போம் - நம்
நேசர் பலரும் மனங் களிப்போம்! (மரங்கள்)

21. Way Faring

In the thickly wooded jungle
And the mountain peak
Rising in the dark sky
Swiftly let's walk in friendship
Along the track branching off.

Talking, frolicking
And singing loudly
Will take us there swiftly.

Let's gain strength in youth
And be courageous in everything.
To live for endless days
To get firmness and grace.

Let's walk eagerly,
Get rid of fear,
And let all friends enjoy in company!

Translated by Vanmukul

22. சிரிப்பே குத்தகைச் சீட்டு

சோலை வழியில்
தொடுக்கும், மணிக்கிளைதும்
ஆலின் அடியில்
அமைந்திட்ட திண்ணையிலே
நண்பன் வருகையினை
நான்பார்த் திருக்கையிலே
வெண்பல்லைப் பூவிதழால்
மூடியொரு மெல்லிதான்
போனாள் இடதுகை
பொற்குடத்தைப் போட்டணைத்தே!
நானே அப் பொற்குடமாய்
நாட்டில் பிறந்தேனா?

தோகையவள் போகையிலே
துள்ளும் வளர்ப்புமான்
பாகல் கடித்த
படுகசப்பால் ஓடிவந்தே
அன்னாளை அண்டி
அழகு முகம் எடுக்கப்
பொன்னான முத்தமொன்று
பூவை கொடுத்தாளே,
அந்தமான் நானாய்
அமைந்தேனோ? இல்லையே!
எந்த வகையிலே
ஏந்திழையை நான் பிரிவேன்?

22. *Smile, the Warranty!*

In a garden path,
When I sat under a banian tree,
With slender branches entwined,
A friend's arrival awaiting,
A dainty damsel passed by,
Her white teeth the soft lips enclosing.
A golden pail her left arm embracing.
Did I become
The golden pail myself?

As the beauty passed by,
A frolicking pet deer,
Running away from biting a bitter gourd,
Reached her, lifting its fine head.
The lithsome beauty gave a blissful kiss.
Did I become the deer? Alas, No!
How indeed shall I ever be away from her?

நீர்கொண்டு நேரில்வரும்
 நேரிழையைக் கண்டணைத்தாள்
 பேர்கொண்ட நேரிழையாள்
 பெற்றதைநான் பெற்றேனா?
 மங்கை வழிநடந்து
 சோலை மணிக்குளத்தில்
 தங்குநீர் வெள்ளம்
 தழுவி மலர்மேனி
 ஆழம் மறைக்க
 அவள்மூழ்கி னாள்அந்த
 ஆழப் புனலும்தான்
 ஆனேனா? இல்லையே!
 தாழ உடைஉடைத்துத்
 தண்ணீர்க் குடம்தாங்கி
 வந்தாள், வரும் வழியில்
 வந்துநான் காத்திருந்தே
 செந்தாழை பூத்துச்
 சிரிக்கச், சிரிப்பொலியாய்ப்
 பொற்பொடியை உண்டள்ளிப்
 பூவை வழிமறைக்க
 நற்கையால் தான்துடைத்தாள்,
 நான்நிற் பதைக்கண்டாள்
 கொத்தெடுத்த கோவைப்
 பழஉதடு தான்திறந்தே
 முத்தெடுத்து நான்மகிழ
 முன்வைத்தாள்! அன்பின்
 இருப்பெல்லாம் நீ ஆள்க
 என்றாள்! அவளின்
 சிரிப்பதற்குக் குத்தகைச்
 சீட்டு!

A slender beauty,
Coming straight with a pail of water
She embraced.
Did I get what she got?
The girl walked by.
At a garden - pond,
She let the waters embrace
And hide her soft body.
Did I become the deep waters? Alas, No!
Her dress hanging low,
She came with a pail of water.
I waited, hiding her way,
With *Thazhai* blooms, bright and golden;
Brushing them aside with her beautiful hands,
She saw me standing.
Her soft cherry lips she parted,
And smiled to my great delight,
And said, "May you have all my love."
Her smile was the warranty!

Translated by R. Ganapathy

23. சொல்லும் செயலும்

சொல்வதென்றால் வெட்கமடி தோழி-சொல்லச்
சொல்லுகின்றாய் எந்துணைவன்
சொன்னதையும் செய்ததையும்

சொல்வதென்றால்...

முல்லைவிலை என்ன என்றான்
இல்லை என்று நான் சிரித்தேன்
பல்லைஇதோ என்று காட்டிப்
பத்துமுத்தம் வைத்து நின்றான்.

சொல்வதென்றால்...

பின்னலைப் பின்னே கரும்பாம்பென்றான்- உடன்
பேதை துடித்தேன் அணைத்துநின்றான்
கன்னல் என்றான் கனியிதழைக்
காதல்மருந் தென்று தின்றான்.

சொல்வதென்றால்...

நிறையிருட்டில் ஒருபுதிரைப் போட்டான்;
நிலவெறிப்ப தென்னவென்று கேட்டான்.
குறைமதியும் இல்லை என்றேன்.
குளிர்முகத்தில் முகம்அணைத்தான்.

சொல்வதென்றால்...

23. Word and Deed

I feel ashamed to narrate, oh friend!

You bid me say what my partner
Said and did.

I feel ashamed...

He asked: "What is the price of jasmine?"

Saying 'No', I laughed.

Pointing to the teeth, he said: "Here they are!"

And ten times kissed me.

I feel ashamed...

It was my plaited hair; but he said:

"Lo, the black serpent behind you!"

At this, I-the lass, trembled and he hugged me close.

He called my fruit - like lips sweetcane;

Saying it is love's medicament, he chewed them.

I feel ashamed...

In dense darkness, he plied me with a riddle.

"Wherefore does it shine - the moon?" said he.

I said: "Even the crescent isn't there".

He then pressed his face on my cool visage.

I feel ashamed...

Translated by T.N. Ramachandran

24. வண்டிக்காரன்

அதோ பாரடி அவரே என் கணவர்-

அதோ பாரடி!

புதுமாட்டு வண்டி ஓட்டிப்

போகின்றார் என்னை வாட்டி!

அதோ பாரடி!

இருப்பவர் உள்ளே முதலாளி செட்டி

ஏறுகால் மேல்தானென் சர்க்கரைக் கட்டி

தெரிய வில்லையோடி தலையில் துப்பட்டி?

சேரனே அவர் என்றால் அதில் என்ன அட்டி?

அதோ பாரடி!

ஐந்து பணத்தினை என்னிடம் தந்தார்

அடிசாயும் முன்னே வரவு மிசைந்தார்

அந்தி வராவிட்டால் பெண்ணே இந்தா

“ஆசைமுத்தம்” என்று தந்து நடந்தார்!

அதோ பாரடி!

24. *The Cartman*

Hullo!, my girl!
Behold him! There is my husband
Who goes driving the new bullock cart,
Causing me to suffer in anguish.
Behold him!

Seated inside is the Chettiyar landlord,
But on the yoke is seated my lover
Don't you see the turban on his head?
Who would doubt
Even if he were called a chera king?

Five coins he gave me as he left,
Promised his early return before sunset.
Take thou my loving kiss now
If I fail to return in the evening, here it is
So saying, he gave me a kiss and walked away!
Behold him!

Translated by N. Shanmugasundaram

1

உவகை

(இரவு! அவன் மாடியில் நின்றபடி, தான்
வரச் சொல்லியிருந்த காதலனை எதிர்பார்க்கின்றான்.
அவன் வருகின்றான்.)

காதலன்

என்மேல் உன்றனுக் கெத்தனை அன்படி!
என்உயிர் நீதான்! என்னுடல் நீதான்!
உன்னை யன்றிஇவ் வுலகின் ஆட்சியும்
பொன்னும் வேண்டேன், புகழும் வேண்டேன்.
காத்திருப் பேன்னைக் கழறினை வந்தேன்.
பூத்திருக் கும்உன் புதுமுகம் காட்டினை,
மாளிகை உச்சியின் சாளரம் நீங்கி
நாலே ணியினைக் கால்விரல் பற்றித்
தொத்தும் கிளிபோல் தொடர்ந்திறங் குவதாய்
முத்தெழுத் தஞ்சல் எழுதினை! உயிரே
இறங்கடி ஏந்தும் என்னை நோக்கி!

(அவன் நாலேணி வழியாக இறங்குகிறான்.)

25. *The Nine Sentiments*

1

Love

(It is night. She awaits him from near the window upstairs. He comes)

The Lover

How great is your love for me!
You are my life, you are my body.
Without you life has nothing to lure me
Nor gold, nor even heady fame.
You had said you would stand
Await for me and so I came
And your dear flower-like face
I see through the open window
Through which, you, my life have written
In letters that shine like gems inlaid
That you would come down from the room
upstairs
Putting your dainty feet on the rungs
Of a ladder made of ropes, like a parrot.
So come down now to my waiting arms
Eager, throbbing to welcome you!
(She comes down the rope ladder)

காதலன்

வா பறந்து! வா வா மயிலே!

(அவளைத் தோளில் தாங்கி இறக்குகிறான்.)

காதலன்

வளைந்தது கையில் மாம்பழக் குலைக்கிளை!
ஒரேஒரு முத்தம் உதவு சரி! பற!

(இருவரும் விரைந்து சென்று அங்கிருந்த ஓர் குதிரைமேல் ஏறிப் புறப்படுகிறார்கள்.)

2

வியப்பு

(இருவரும் ஒரு சோலையை அடைகிறார்கள். குதிரையை ஒரு மரத்தில் கட்டி.)

காதலன்

வந்து சேர்ந்தோம் மலர்ச்சோலைக்கண்!
என்னிரு தோளும் உன்உடல் தாங்கவும்,
உன்னிரு மலர்க்கைகள் என்மெய் தழுவவும்
ஆனது! நகரினை அகன்றோம் எளிதில்!

(இருவரும் உலாவுகின்றனர்.)

காதலன்

சோம்பிக் கிடந்த தோகை மாமயில்
தழைவான் கண்டு மழைவான் என்று
களித்தாடு கின்றது காணடி! வியப்பிது!
(சிறிது தொலைவில் செல்லுகிறார்கள்.)

The Lover

Come to me the wings of love,

My own peahen, to my waiting arms!

(He receives her coming down, on his shoulders)

The Lover

The branch of the mango tree that bears

Luscious fruit has bent to my will.

Bless me dear with a single kiss.

Now let's hurry, let's flee like the wind!

(They walk up quickly to a horse, get upon it and ride away)

2

Wonder

(The lovers reach a bower and tie the horse to a tree)

The Lover

We have reached a blossomed bower.

With my shoulders supporting you

And your flower-like hands around me!

What relief! Dear, we have with ease

Left behind us the bothersome city!

(They walk about)

The Lover

The peacock lying lazy with its

Spreading plumage,

Deluded now that the sky's cloudy

Dances away in frenzied joy.

Look my dearest, at the peacock's antics!

Do not they engender a sense of wonder!

இழிப்பு

காதலன்

குள்ளமும் தடிப்பும் கொண்ட மாமரத்
 திருகிளை நடுவில் ஒருமுகம் தெரிந்தது!
 சுருங்கிய விழியான்; சுருண்ட மயிரினன்;
 இழிந்த தோற்றத்தன் என்னபார்க் கின்றான்?
 நமைநோக்கி ஏனவன் நகரு கின்றான்?
 உற்றுப்பார்! அவன் ஒருபெருங் கள்வன்.
 காலடி ஓசை காட்டாது மெல்லஅக்
 கொடியோன் நம்மேற் குறியாய் வருவதை
 உணர்க! அன்புக் குரியாய் உணர்க!

(தம்மை நோக்கி வரும் அத்தியனை இருவரும்
 பார்க்கிறார்கள்.)

வெகுளி (கோபம்)

காதலன்

வெகுளியை என்உளத்து விளைக்கின் றானவன்!
 புலிபாய்ந் திடும்எனில் போய்ஒழிந் திடும்நரி!

(காதலன் கண்ணிற் கணல் எழுகின்றது. தன் உள்ளங்கை
 மடங்குகின்றது. அந்தக் கள்வன் தன்னை நெருங்குவதை
 யும் காதலன் காணுகின்றான். காதலி காணுகின்றாள்.)

3

Contempt

The Lover

I glimpsed a face betwixt two branches
 Of the mango tree that's short and stout;
 He has eyes like a slit; his hair is curly,
 He is of a low, despicable aspect.
 Why does he look so keenly at us?
 Why does he move with us as his target?
 Look at him closely! He is a bandit.
 See how with silence and secrecy
 This evil-doer creeps upon us
 With deliberation! Understand,
 The one object of all my love!
 He doesn't mean any good to us!

*(They look keenly at the evil one who is moving
 towards them)*

4

Anger

The Lover

This low person starts the fires
 Of burning anger in my heart!
 When the tiger pounces
 The jackal cowers and slinks away!

*(The lover's eyes let out sparks of rage. His fist
 hardens. The lovers watch the brigand approach)*

நகை

காதலன்

நட்டு வீழ்ந்தான் நடை தடுமாறி!

கள்ளுண் டான். அவ் வெள்ளத் திலேதன்

உள்ளம் கரைத்தான்; உணர்வி ழந்தான்.

உடைந்தது முன்பல் ஒழுகிற்று குருதி!

(இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.)

காதலன்

ஆந்தைபோல் விழித்தான். அடங்காச் சிரிப்பை

நமக்குப் பெண்ணே நல்விருந் தாக்கினான்.

(இருவரும் மறுபுறம் செல்லுகிறார்கள்.)

மறம் (வீரம்)

காதலன்

என்ன முழக்கம்? யார் இங்கு வந்தனர்?

கால்பட்டுச் சருகு கல்கல என்றது.

(உறையினின்று வாளை உருவும் ஓசை கேட்கிறது)

Humour

The Lover

His legs weave in uncertainty.
 Lo! He fumbles, crashes down
 In a lump on the ground. He, sure, is drunk!
 His consciousness is quite dissolved
 And carried away in the frothy flood
 Of alcohol! He knows nothing
 And feels nothing! Look, his tooth
 His front tooth is broken and, blood,
 Crimson blood is making his face
 One blotch of red!

(The lovers laugh in amusement)

The Lover

He is now puzzled, he looks around
 In an alcoholic, unsure gaze!
 He has been the cause, my dearest love,
 For a pleasant moment of hilarious laughter

(They go in a different direction)

Heroism

The Lover

Wherefrom the noise? Who's it that's coming?
 The dry leaves crushed under walking feet
 Make a tell-tale noise! Someone's about!

*(The sound of a sword being drawn from its
 scabbard is heard)*

காதலன்

எவனோ உறையினின் றுருவினான் வாளை,
ஒலிஒன்று கிலுக்கென்று கேட்டது பெண்ணே!
ஒருபுறம் சற்றே ஒதுங்கி நிற்பாய்.
நினது தந்தை நீண்முடி மன்னன்
அனுப்பிய மறவன் அவனே போலும்!

(காதலி ஒரு புறம் மறைந்து, நடப்பதை உற்று
நோக்கியிருக்கிறாள்.)

காதலன்

(தன்னெதிர் வந்து நின்ற மறவனை நோக்கி)

அரசன் ஆணையால் அடைந்தவன் நீயோ?
முரசு முழங்கும் முன்றிலுக் கப்பால்
அரண்மனை புனைந்த அழகு மாடியில்
வைத்தீபு மாலையை வாடாது கொணர்ந்தது-
இத்தோள்! உனைஇங் கெதிர்ப்பதும் இத்தோள்!
போர்மற வர்தும் பாரே எதிர்ப்பினும்
நேரில் எதிர்க்க நினைத்ததும் இத்தோள்!
உறையி னின்று வாளை உருவினேன்

The Lover

My dear, some one drew his sword
From his scabbard. I heard the sound,
The clinking sound of metal moving.
Please stand aside in a protected place.
It's possible your royal father
Has sent a warrior to intercept
His daughter and lover fleeing the city!

*(The girl stands concealed, watching keenly what
is going on)*

The Lover

*(To the warrior who has come up and who now
stands before him)*

You must be the minion come
As ordered by the king of the realm!
Know, then, fellow, that this is the arm
That carried here the wreath of blooms
From the first floor room of the stately mansion
Reached by crossing the open courtyard
Where the drums of the palace reverberate-
This is the arm that brought the garland
Fresh, unfaded! And this, the arm
That is going to offer battle to you
Without this girl there's no life for me;
She was brought that we may live,
Brought here by the strength and the dexterity
Of this same arm that is prepared to fight
The world of warriors if it stands before me!
Here I draw my sword for the fight!

தமிழ்நாட்டு மறவன்நீ தமிழ்நாட்டு மறவன்நான்
என்னையும் என்பால் அன்புவைத் தானையும்
நன்று வாழ்த்தி நட வந்தவழி!
இலைஎனில் சும்மா இரா தே; தொடங்கு போர்!

(வாட்போர் நடக்கிறது.)

காதலன்

மாண்டனை! என்வாள் மார்பில் ஏற்றாய்;
வாழி தோழா! நின் பெயர் வாழ!
(வந்தவன் இறந்துபடுகிறான்.)

7

அச்சம்

(காதலன் தன் காதலியைத் தேடிச் செல்கிறான்.)

காதலன்

அன்பு மெல்லியல், அழகியோள் எங்கே?
பெருவாய் வாட்பல் அரிமாத் தின்றதோ!
கொஞ்சம் கிள்ளை அஞ்ச அஞ்ச
வஞ்சக் கள்வன் மாய்த்திட்டானோ!

(தேடிச் செல்லுகின்றான். பல புறங்களிலும் அவன் பார்வை
கழல்கின்றது.)

I am a fighter of the Tamil land
You, too, you are a Tamil warrior!
You now can bless me and the girl
Whose heart around me stands entwined,
You can bless us and go your way;
Or, if you want the taste of battle,
Do not tarry, let us fight!

(A sword fight starts)

The Lover

You are dead, slain by a mortal wound
On your chest from my triumphant sword!
Long live, comrade! May your name
Live on, immortal, through the ages!

(The warrior dies)

7

Fear

(The lover goes searching for the girl)

The Lover

Where is she, my own darling,
The delicate beauty, my heart's objective?
Is it possible she has been killed
And eaten by a lion, big-mouthed, with teeth
Sharp and long like a warrior's sword?
Or has she been felled by a guileful bandit
While the lisping parrot was quaking in panic?

*(He goes seeking her. His eyes look everywhere,
panic burgeoning)*

அவலம்

(காதலி ஒருபுறம் இறந்து கிடக்கிறாள். காதலன்
காணுகிறான்.)

காதலன்

ஐயகோ அவள்தான்! அவள்தான்! மாண்டாள்.
பொரிவிழிக் கள்வன் புயலெனத் தோன்றி
அழகு விளக்கை அவிந்தான்! நல்ல
கவிதையின் சுவையைக் கலைத்தான் ஐயகோ!
என்றன் அன்பே, என்றன் உயிரே!
என்னால் வந்தாய், என்னுடன் வந்தாய்.
பொன்னாம் உன்னுயிர் போனது! குருதியின்
சேற்றில் மிதந்ததுன் சாற்றுச் சுவையுடல்!
கண்கள் பொறுக்குமோ காண உன்நிலை?
எண்ணம் வெடித்ததே! எல்லாம் நீஎன
இருந்தேன்; இவ்வகை இவ்விடம் இறந்தாய்?
தனித்தேன், உய்விலை; தையலே, தையலே
என்பால் இயற்கை ஈந்த இன்பத்தைச் ,
சுவைக்குமுன் மண்ணில் சுவர வைத்துக்
கண்ணீர் பெருக்கிநான் கதற வைத்ததே!
ஐயகோ பிரிந்தாய்? ஐயகோ பிரிந்தாய்!